

гава, като ѝ изречемъ накъсо и ясно, трѣба да чыкаме за отвѣтъ. Ако стане нужно да се отговаряме за което ны попытагъ, и него трѣба да правимъ съ срамуванье и почетъ.

Въ дружескы-тѣ посѣщенія да не се бавимъ много, за най-вече ако посѣтываеме хора, които се намиратъ въ много работы. щомъ осѣтимъ такывы-тѣ, че искатъ да останатъ самы, тосъ-чысъ трѣба да се простимъ съ тѣхъ за трѣгванье.

Но когато сме отишле при по-горны отъ насъ, не трѣба самы безъ тѣхнж волж да си трѣгваме.

И на трѣгванье пакъ трѣба да правимъ прилично-то почитанье и покланяны сѣкыму споредъ достоинство-то; и кога нѣкой поиска да ны испроводи, трѣба да го молимъ да не се безпокои; и това мсленье да повторимъ и потретимъ, ако той не се остава да не ны испровожда.

Въ сичко-то време на посѣщенье-то не трѣба да се призираме на писма, ако се улучятъ предъ насъ нито да вземаме книги, и да гы четемъ или прибрѣщаме листь-по-листь и д. т. освѣнь ако голѣма-та собственность ни опрости това.

А когато нѣкой иде да ны посѣти, не трѣба да го караме да чыка, но тосъ-чысъ да го посрѣщнемъ и прибиремъ, освѣнь ако се улучимъ голы, или облечени въ дрѣхж такавж, дѣто не приличя да излѣземъ предъ посѣтителя си, или ако се намираме въ работж, кождо неще отлаганье (напущанье)